

9.Sınıf Tarih Tarih ve Zaman Konu Anlatımı

Tarihin Bilimi

TARİHİN TANIMI VE KONUSU

Tarih, insan topluluklarının geçmişteki yaşayışlarını (boy, klan, beylik, devlet, inançları, kültürleri, sanat anlayışları), birbirleriyle olan ilişkilerini (savaş, barış, kültürel etkileşim, ticari etkinlikler), neden - sonuç ilişkisi içerisinde (olayların birbiri üzerindeki etkileri) yer ve zaman göstererek, belgeler ışığında objektif (yansız) olarak inceleyen sosyal bir bilimdir.

TARİH BİLİMİNİN YÖNTEMİ

Her bilimin kendine uygun bir yöntemi vardır. Fen bilimleri; gözlemlere, deneylere, laboratuvar ölçümlerine, formüllere, kural, yasa ve sonuçlara dayalı bir yöntem kullanır. Sosyal bir bilim olan tarih ise geçmişte yaşanmış, bitmiş ve tekrarlanmayan olayları konu edindiğinden deney ve gözlem gibi yöntemler kullanamaz. Tarihin yöntemi, tarihî olayları inceleyerek anlamak ve açıklamaktır.

Bir tarih araştırmasında takip edilen yöntem şu aşamalardan oluşur:

Tarama (Kaynak Arama)

Tarihi olaylarla ilgili bilgi veren, onu doğru anlayabilmemiz için tanıklık yapan her türlü malzemeye kaynak (belge, vesika) denir. Kaynaklara dayanmayan bilgiler, tarih araştırmalarında değer taşımaz ve dikkate alınmaz. Bundan dolayı tarihçi, bir konuyu ele aldığı anda mutlaka o konuyla ilgili kaynakları taramalıdır.

Tasnif (Sınıflandırma)

Tarihsel verilerin, gerçekleştiği mekana, zamana ve konusuna göre bölümlere ayrılarak düzenlenmesine tasnif denir. Tarihçi çalışmasının amacına ve konusuna göre bilgi ve verileri istediği şekilde sınıflandırabilir.

Tahlil (Çözümleme)

Elde edilen verilerin yeterli olup olmadığının kontrol edilmesine tahlil denir. Bu aşamada eksiklikler tamamlanır, veriler gruplandırılır. Eldeki malzemeler kullanıma hazır ve işe yarar duruma getirilir.

Tenkit (Eleştiri)

En doğru bilgiye ulaşmak amacıyla bütün belgelerin eleştiri süzgecinden geçirilerek bilgilerin doğruluğunun ya da yanlışlığının ayırt edilmesine tenkit denir. Kaynakların (belgelerin) eleştirisi dış ve iç tenkit olmak üzere iki aşamada yapılır.

Terkip (Sentez) Yapma

Terkip, bir araya getirmek, sentez yapmak demektir. Tarihçinin hazırlık çalışmalarını tamamladıktan sonra eseri anlaşılır bir dil kullanarak birleştirmesine terkip denir.

Tarih Araştırmalarında Uyulması Gereken Kurallar

Tarihi olaylar deney yoluyla tekrar edilemeyeceği için geçmişten kalan kalıntılar, belgeler ve kaynakların incelenmesiyle sonuca ulaşmak mümkündür. Elde edilen bilgilerin mutlak doğruya ulaştığını söylemek mümkün değildir. Çünkü bulunacak her yeni belge, mevcut bilgileri tamamlayabilir veya tamamen değiştirebilir.

Tarihi olayların açıklanmasında,

- Tarihi olaylarla ilgili kural koymak, genelleme yapmak mümkün değildir. Çünkü tarihsel gelişmelerin belli bir kuralı yoktur. Örneğin, devletlerarası ilişkilerde benzer nedenler karşısında bazı devletler diplomasi, bazı devletler savaş yolunu tercih edebilmektedir.
- Yer ve zaman unsurları belirtilmelidir. Bir olayın yerinin bilinmesi, olayın neden ve sonuçlarının açıklanmasını kolaylaştırır. Ayrıca olayın zamanının belirtilmesi önceki ve sonraki olaylarla ilişkilerinin

açıklanmasını, günün koşullarının ortaya konulmasını kolaylaştıracaktır.

- Örneğin, I. Viyana kuşatmasının başarısız olmasında, Viyana'nın yer olarak Osmanlı Devleti'nin merkezinden uzak olması ve kuşatmanın zaman itibarıyla kışa denk gelmesi etkili olmuştur. Bu durum bize olayların açıklanmasında yer ve zaman faktörlerinin yardımcı olduğunu göstermektedir.
- Olaylar arasında neden - sonuç ilişkisi kurulmalıdır. Çünkü her tarihi olay kendisinden önceki olayların sonucu, kendisinden sonraki olayların da nedenidir.
- Araştırılan konular objektif (tarafsız) bir şekilde incelenmeli ve aktarılmalıdır. Tarafsızlığın sağlanabilmesi için aşağıdaki şartlara uyulmalıdır:
- Olayların üzerinden belli bir sürenin geçmesi, yani olayların sonuçlanması beklenmelidir. Böylece olayların değişik yönleri görülebilecektir.
- Olaylar meydana geldiği günün değer yargıları göz önüne alınarak incelenmeli, günümüzün değer yargıları ile yorumlanmamalıdır. İnsanlar veya devletler ellerindeki imkanlara göre değerlendirilmelidir.
- Olayda rolü olan kişilerin katkılarının doğru değerlendirilmesi için olayın geçtiği zamanın şartları göz önünde bulundurulmalıdır.
- Araştırmacılar duygularıyla, ulusal ve dini kimlikleriyle hareket etmemelidir. Yeni belgeler buldukça ilgili tarihi olaylar yeniden değerlendirilmelidir. Çünkü, en son bulunan belge bilgilerimizi artırabilir veya tamamen değiştirebilir. Bu durum tarihin durağan bir bilim olmadığını, yeni değerlendirmelere açık olduğunu göstermektedir.

Tarih Biliminde Kaynaklar

Birinci Elden Kaynaklar (Ana Kaynaklar): Tarihî olayın geçtiği döneme ait, kitabeler, paralar, arkeolojik malzemeler, sanat eserleri gibi her türlü bulgulardır.

İkinci Elden Kaynaklar: Olayın geçtiği döneme yakın ya da o dönemin kaynaklarından yararlanılarak meydana getirilen (geçmişte yazılmış tarih kitapları gibi) eserlerdir.

Tarihi kaynaklar, ayrıca sözlü kaynaklar (hikaye, efsane, destan, şiir ve menkıbeler), yazılı kaynaklar (kitabeler, yıllıklar, kanunnameler, biyografiler, hatıralar, paralar), yazısız kaynaklar (arkeolojik kazılarda elde edilen taş, toprak, kemik veya çeşitli madenlerden yapılmış eşyalar, mağara resimleri, kabartmalar) ve çizili, sesli ve görüntülü kaynaklar (harita, plan, kaset, resim, cd ve dvd) olarak gruplandırılmaktadır.

Tarihin Tasnifi

Tarih araştırmalarının ve tarih öğretiminin kolaylaştırılması amacıyla tarihi gelişmeler; zaman, mekan ve konularına göre üçe ayrılmıştır:

Zamana Göre Sınıflandırma

Tarihte en fazla kullanılan yöntemlerden birisi olan zamana göre sınıflandırmada, olaylar kronolojik dilimlere veya çağlara bölünmüştür. Tarihin çağlara ayrılmasında insanlık tarihinde yaşanan önemli olaylar dönüm noktası olarak alınmıştır.

Zamana göre sınıflandırmaya, İlk Çağ, XVI. yüzyıl, Fatih Devri gibi isimlendirilmiş dönemler örnek olarak gösterilebilir. Bu sınıflandırma kullanışlı olmakla birlikte bütün toplumları kapsayıcı değildir. Çünkü çağ ayrımı Akdeniz havzası ve Avrupa'nın tarihi geçmişine uygun olarak yapılmıştır. Dolayısıyla bu ayrım bütün ulusları doğrudan ilgilendirmemektedir.

Mekana Göre Sınıflandırma

Mekana göre sınıflandırmaya coğrafi sınıflandırma da denilmektedir. Bu sınıflamada kıtalar, ülkeler, şehirler ve bölgeler göz önüne alınmaktadır. Asya tarihi, Orta Doğu tarihi, Türkiye tarihi, İstanbul tarihi gibi sınıflandırmalar örnek olarak gösterilebilir.

Konuya Göre Sınıflandırma

İnsanların faaliyet gösterdikleri alanların araştırılması amacıyla yapılmış bir sınıflamadır. Bu sınıflama ile toplumların siyasal, dini, ekonomik, sosyal vb. yönleri ayrı ayrı incelenir. Örneğin, sanat tarihi, bilimler tarihi, medeniyetler tarihi, dinler tarihi gibi.

Zamana, mekana ve konuya göre yapılan sınıflandırmalar tarihin incelenmesini kolaylaştırmakla birlikte bütünlüğü bozmaktadır. Bu yüzden bu sınıflandırmalar sonunda elde edilen bilgilerin bir bütünlük içerisinde değerlendirilmesi gerekir.

TARİHE YARDIMCI BİLİMLER

Tarih araştırmalarını diğer bilimlerin yardımı olmadan gerçekleştirmek mümkün değildir. Tarihe temel oluşturan kaynakların ve belgelerin çeşitliliği diğer bilim dallarından yararlanmayı zorunlu kılmaktadır. Tarihçiler diğer bilimlerden yararlanarak araştırmalarının bilimselliğini sağlamayı ve olayları daha iyi yorumlamayı amaçlamışlardır.

Tarih araştırmalarında tarihçilere yardımcı olan bilimlerin başlıcaları şunlardır:

Coğrafya

Tarihi olayların yerinin incelenmesine yardımcı olan bilim dalıdır. İnsan toplulukları tarih boyunca yaşadıkları yerin ve buradaki iklim şartlarının etkisi altında kalmışlardır.

Beşeri coğrafya, coğrafi etkilerin insan toplulukları üzerindeki izlerini ortaya çıkarmak için tarihe yardımcı olur. Beslenme ve üretim şekillerinin incelenmesinde ekonomik coğrafyanın katkıları büyüktür. Coğrafi faktörler insanların yerleşme merkezlerini seçme, uluslar arasında savaşların çıkması ve uğraş alanlarının belirlenmesinde önemli rol oynamıştır. Bu nedenle olayların neden ve sonuçlarının doğru değerlendirilmesinde coğrafya biliminin tarih bilimine önemli katkıları vardır.

Kronoloji

Tarihi olayların gerçekleşme zamanlarını inceler. Takvim bilimi de denilmektedir. Kronoloji bilimi ayrıca belli bir sistem içinde zamanın bölümlere ayrılmasını sağlayarak tarihi olayları sıralamaktadır. Dolayısıyla tarihsel gelişmelerin birbiri üzerindeki etkilerinin ortaya konulmasına yardımcı olmaktadır.

Arkeoloji

Toprak veya su altında kalmış olan eski toplumlara ait tarihi kalıntılar ve eserleri ortaya çıkaran ve inceleyen bilimdir. Özellikle tarih öncesi döneme ait araştırmalarda tarihin en önemli yardımcısıdır.

Antropoloji

İnsanların ırklarını, sosyal ve kültürel yapılarını inceleyerek tarihe yardımcı olmaktadır.

Paleografya

Eski yazıların tür ve şekillerini, zamanla geçirdiği değişiklikleri ve özelliklerini inceleyen bilim dalıdır. Tarihi devirlerin aydınlatılmasında tarih biliminin en önemli yardımcılarından biridir.

Diplomatik

Devletlerin iç ve dış yazışmalarında kullandıkları ve günümüze kadar gelen vesikaları inceleyen bilim dalıdır. Belgelerin türlerini, şekillerini, konularını, gerçek ya da sahteliğini ve tarihi belge olarak değerlerini inceleyerek tarih bilimine yardımcı olmaktadır.

Filoloji

Geçmişte veya günümüzde var olan dilleri inceler. Böylece diller arasındaki ilişkiler ve akrabalık bağları, topluluklar arasındaki soy birliğini, kültürel etkileşimleri, hatta göç hareketlerini aydınlatarak tarih bilimine yardımcı olmaktadır.

Epigrafya

Anıtlar ve taşlar üzerindeki yazıları inceleyen, çözümleyen ve yorumlayan bilim dalıdır. Örneğin, Orhun Abideleri bu bilim sayesinde incelenmiş ve Türk tarihine ışık tutmuştur.

Etnografya

Toplumun örf, âdet ve gelenekleri ile sosyal ve kültürel yapılarını inceler. Etnografyanın ortaya çıkardığı bulgular özellikle yazılı kaynakların yetersiz kaldığı dönemlerin aydınlatılmasında önemli katkılarda bulunur.

Nümizmatik

Geçmişte basılmış olan paraları inceler. Kaynakların yetersiz olduğu durumlarda kralların kronolojisini tespit eder. Paranın madeni değeri ait olduğu devletin ekonomisi hakkında bilgi vererek tarihçilere yardımcı olmaktadır.

Sosyoloji

Toplum bilimidir. Topluların nasıl meydana geldiklerini, yaşayışlarını, yönetildikleri idari ve sosyal yasaları inceleyerek tarihçilere yardımcı olmaktadır.

Bu bilimlerin dışında **heraldik** (aramaları inceleyen bilim), **sicillografi**, **felsefe**, **psikoloji**, **geneoloji** (şecere), **sanat tarihi**, **iktisat**, **istatistik**, **kimya** gibi bilimler de tarih araştırmacılarına yardımcı olurlar.

Takvimler

Zamanı ölçmek için hazırlanan çizelgelere takvim denir. İnsanlar günlük işlerinin düzenlenmesi ve yürütülmesi için takvimler yapmışlardır. Tarih bilimi için takvimin önemli bir yeri vardır. Tarihi olayların meydana geliş zamanına göre incelenebilmesi, olayların hangisinin önce, hangisinin sonra meydana geldiğinin öğrenilmesi, olayın meydana geldiği zamanın koşullarının ve olayların birbiri üzerindeki etkisinin açıklanması takvim bilimi yardımıyla yapılabilir.

Takvim zaman ölçüsü olarak Sümerlerden itibaren kullanılmıştır. Sümerler Ay yılı, Mısırlılar Güneş yılı esasına göre ilk takvimleri yapmışlardır. Her ulus, takvim başlangıcı olarak kendi hayatlarını etkileyen önemli olayları seçmiştir.

Yunanlılar ilk olimpiyat oyunlarının yapıldığı MÖ 776 tarihini, Romalılar, Roma şehrinin kuruluşu olan MÖ 753'ü, Hristiyanlar Hz. İsa'nın doğumunu (0), Müslümanlar Hz. Muhammed'in Mekke'den Medine'ye göçünü (622) takvimlerine başlangıç kabul etmişlerdir.

Güneş Yılı: Dünya'nın Güneş etrafında bir defa dönmesi sırasında geçen süreye bir Güneş yılı denir.

Ay Yılı: Ay'ın Dünya etrafında 12 defa dönmesi sırasında geçen 365 gün 6 saatlik süreye bir Ay yılı denir. Ay yılına göre bir sene 354 gündür. Bu nedenle Ay yılı ile Güneş yılı arasında yıllık 11 günlük fark vardır.

TÜRKLERİN KULLANDIĞI TAKVİMLER

12 Hayvanlı Türk Takvimi

Güneşin hareketlerine göre düzenlenen bu takvim Türkler tarafından yapılmış, İslâmiyet'ten önce kurulan Türk devletleri tarafından kullanılmıştır. Bir yıl 365 gün 5 saattir. Yıllar sayı yerine hayvan isimleriyle anılmıştır. Türklerin bu takvimi yapmaları astronomi alanında ilerlediklerini göstermektedir.

Hicrî Takvim

Ayın hareketlerine göre hazırlanan bu takvimin başlangıç yılı Hz. Muhammed'in Mekke'den Medine'ye hicret (göç) ettiği 622'dir.

Türkler İslâmiyet'e girdikten sonra bu takvimi kullanmaya başlamışlardır. Hicrî takvim ülkemizde sadece dini ay ve günlerin belirlenmesinde kullanılmaktadır.

Celâli Takvim

Selçuklu hükümdarı Melikşah döneminde güneş yılı esasına göre yapılmıştır. Mali işlerde kullanılmak üzere hazırlanan bu takvimde Hicri 471, Miladi 1079 yılı Ramazan ayının 10. gününe rastlayan Nevruz hem yılbaşı, hem de yeni bir tarih başlangıcı olarak kabul edilmiştir. İran'dan etkilenilerek hazırlanan bu takvim iki toplum arasındaki mezhep farkından dolayı bir süre sonra terk edilmiştir.

Rumî Takvim

Osmanlı Devleti'nde XVII. yüzyılın ikinci yarısına kadar bütün resmi ve dini işler Hicri takvime göre düzenleniyordu. Ancak Ay yılı ile Güneş yılı arasındaki zaman farklılığından dolayı dış ticarete ve vergilerin toplanmasında bazı güçlükler yaşanmıştır.

Osmanlı imparatorluğunda miladî 1839 yılında Rumî takvim yürürlüğe girmiştir. Bütün resmi ve mali işlemler buna göre yapılmaya başlanmış, Jülyen takvimi esas alınarak hazırlanan Rumî takvime başlangıç olarak Hicret (622) alınmıştır.

Milâdî Takvim

Güneş yılı esasına göre düzenlenmiştir. İlk kez Mısırlılar tarafından kullanılan Güneş yılına dayalı takvim Avrupa'ya geçmiş, Roma imparatoru Sezar zamanında geliştirilerek Jülyen takvimi adıyla kullanılmaya başlanmıştır. 1582'de Papa XIII. Gregorius tarafından son düzenlemeler yapılmış ve takvime Gregoryen takvimi denilmiştir. Hz. İsa'nın doğumu başlangıç yılı kabul edilmiştir.

Türkiye, 26 Aralık 1925 tarihinde Miladi takvimin kullanılmasına karar vermiş ve 1 Ocak 1926 yılından itibaren kullanılmaya başlanmıştır.

Tarih Öğrenmenin Önemi ve Yararları

- Vatan ve millet kavramlarının öğrenilmesi, milli birlik ve beraberlik, sorumluluk ve vatandaşlık duygularının gelişmesi
- Geçmişteki olaylardan dersler alarak, günümüzdeki olaylar karşısında nasıl davranılacağı konusunda fikir edinilmesi
- Günümüz yöneticilerinin geçmiş dönemlerdeki yönetim birikimlerinden faydalanması
- İnsanların geçmişleri ile ilgili sorularına cevap bularak meraklarının giderilmesi
- Geçmişteki kültür, sanat, mimari, bilim, ekonomik durum vs. alanlarındaki birikimlerden faydalanılması
- Uygarlığın tüm toplumların katkısıyla oluştuğu bilincinin oluşması, böylelikle bireylerin ortak değerlere sahip çıkarak din, dil, ırk gibi ayrımlara girmeden barış içinde yaşamayı öğrenmesi
- Çeşitli olaylar arasında ilişki kurup, mantık yürüterek sonuca varabilme yeteneği kazanılması

Tarih Yazıcılığının Gelişimi

İnsanların, yaşadıkları deneyimleri kayıt altına alarak gelecek nesillere aktarma ihtiyacı tarih yazıcılığının ortaya çıkmasını sağlamıştır.

Hititlerde anallar (yıllıklar), Göktürklerde kitabeler, Osmanlılarda vakayinameler, Ruslarda kronikler tarih yazıcılığına örnek gösterilebilir. Zaman içerisinde insanların düşünce ve ihtiyaçlarında meydana gelen değişiklikler nedeniyle farklı tarih yazım şekilleri ortaya çıkmıştır. Tarih yazım şekillerinde farklılaşma yaşanmasının nedeni zaman içinde insanların ihtiyaç ve düşüncelerindeki değişimlerdir.

Tarih yazıcılığı günümüze kadar aşağıdaki aşamaları geçirmiştir:

Hikayeci Tarih

Hikayeci tarih anlayışında olaylar, rivayet olunur ki, denilebilir ki diye yorumsuz bir şekilde genellikle de hikâye ve efsanelere dayanılarak anlatılır. Olaylar aktarılırken yer ve zaman belirtilir, ancak olayların neden ve sonuçlarına yer verilmez.

XVIII. yüzyıla kadar Avrupa ve İslam dünyasında bu anlayışla yazılan kitaplar olmuştur. Hikâyeci tarih yazıcılığının öncüsü Herodot'tur.

Herodot, Historia isimli kitabında Yunan ve komşu ülke tarihlerini bu yöntemle yazmıştır.

Öğretici Tarih

Öğretici tarih anlayışında, geçmişteki olaylardan dersler çıkarılarak topluma fayda sağlamak, millî birlik ve ahlaki değerleri geliştirmek hedeflenmiştir. Zaferler ve kahramanlar ilgi çekecek şekilde anlatılmıştır. Öğretici tarih yazıcılığının ilk temsilcisi sayılan Tukidides, Peleponnes savaşlarını bu tarzda yazmıştır. Avrupa ve Türkiye'de XIX. yüzyıla kadar bu tarih yazıcılığı devam etmiştir.

Herodot'un tarih biliminin öncüsü sayılmasında, olayları peş peşe sıralamakla kalmayıp bir düzen içinde aktarmaya çalışması, tarihî gelişmeleri araştırarak ve yansız olmaya çalışarak aktarması etkili olmuştur.

Araştırmacı Tarih

Araştırmacı tarih anlayışında bilimsel yöntem ve kurallardan yararlanır. Olayların nedenleri, sonuçları ve birbirleriyle ilişkileri kaynaklara dayalı olarak, tarih biliminin yöntemleri kullanılarak araştırılır.

XIX. yüzyıl ortalarından itibaren kullanılmaya başlanan bu tarih yazım yöntemi, günümüz tarih anlayışının temeli haline gelmiş ve bilimsel bir nitelik kazanmıştır. Bu yöntemin kullanılması sonucunda tarih bilgisi, araştırmacı döneme girerek bilim dalı haline gelmiştir.

TÜRKLERDE TARİH YAZICILIĞI

Osmanlılar Döneminde Tarih Yazıcılığı

Osmanlı Devleti'nde tarih yazıcılığı, devlet politikası doğrultusunda yöneticilerin hayatları, başarıları, siyasi ve askerî olayların anlatılması şeklinde bir gelişme göstermiştir.

Osmanlı tarih yazıcılığının amaçları şunlardır:

- Devletin başarılarının gelecek nesillere aktarılması.
- Devletin uygulamalarına yönelik, sonradan ortaya çıkabilecek iddia ve taleplere karşı bir kanıt oluşturma düşüncesi.
- Osmanlılar, XVIII. yüzyıldan itibaren tarih felsefesi ve yazıcılığı konusunda da Avrupa'dan etkilenmeye başlamıştır. Bunun sonucunda Osmanlılarda resmi devlet tarihçiliği (vakanüvislik) ortaya çıkmıştır.

Cumhuriyet Döneminde Tarih Yazıcılığı

Cumhuriyet Döneminde Atatürk'ün etkisiyle yeni bir tarih anlayışı benimsenerek Osmanlı tarih yazıcılığının mirası olan İslam merkezli tarih yorumu yerine Türk tarih tezi ortaya çıkmıştır. Bu tez, Türklerin dünya uygarlığının gelişiminde önemli bir yere sahip olduğunu kanıtlamayı amaçlamıştır.

Atatürk tarih çalışmalarının bilimsel olarak yapılmasını sağlamak için 1931 yılında Türk Tarih Kurumu'nun kurulmasını sağlamıştır.

Türk tarihi ile Türkiye tarihini ve bunlarla ilgili konuları incelemeyi, elde edilen sonuçları yaymayı amaçlayan Türk Tarih Kurumu, Türklerin Selçuklu ve Osmanlı Dönemlerinden önceki tarihlerinin aydınlatılmasına önemli katkılarda bulunmuştur. Belleten (1937), Belgeler (1964) ve Höyük (1991) kurumun düzenli aralıklarla çıkardığı yayınlardandır.

Atatürk ve Tarih

Tarihe büyük ilgi duyan Atatürk, tarih öğrenimine ve bu bilimin gelişmesine büyük önem vermiştir.

Atatürk'ün tarihle ilgili bazı sözleri şunlardır:

“Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır.”

“Eğer bir millet büyükse kendisini tanımakla daha büyük olur.”

“Türk milletinin tarihi, şimdiye kadar sanıldığı gibi yalnız Osmanlı tarihinden ibaret değildir. Türk'ün tarihi çok daha eskidir. Büyük devletler kuran ecdadımız büyük ve şümüllü medeniyetlere de sahip olmuştur. Bunu aramak, tetkik etmek, Türklüğe ve cihana bildirmek bizler için bir borçtur. Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır.”

Atatürk, Türk tarihinin doğru kaynaklara dayandırılarak araştırılmasına önem vermiştir. Türk tarihi ile ilgili bilimsel çalışmalar yapılabilmesi için **Türk Tarih Kurumunu** kurdu (1931). Mirasından bir bölümünü de bu kuruma bırakmıştır.